

ea q̄ p̄ actus est in opposita sp̄ sui. Et
cū oppositōis sp̄es quatuor sint: q̄t̄ia cō
modissime om̄i adhibei: q̄d̄ictōia ec̄a
et q̄ p̄ situatōe et habitū dicit̄ nō eē
abundāda: q̄ nō relatiue opponūt: si rē
p̄ se diuidag nullū h̄re loat̄: si p̄ actus
nō oīo negligēda. **D**iamq̄ em̄ hoīes
alios dnari: alios huire. **I**te oēm
diuisione (ea excepta q̄ uoc̄ in signi
ficatōes distribuit): nil oportē pl̄g mi
nue ḡnē: **C** **E**xcerpta ex libro
boetii de d̄f̄iōibz: ca. nono. **D**e diuisione
uocis in significatōes:
Et uocis diuisione tribz modis: **D**i
uidit̄ em̄ in h̄catōes: ut equat̄ l̄ abigua.
Plures em̄ res h̄cat unū nomē: ut ca
nis. **P**lures rur̄q̄ una orō: ut cū dico
grecos uis̄se troianos: **A**
lio aut̄ mō: sc̄dm̄ modū. **H**ec em̄ nō
plura significat: s̄ mlt̄s modis: ut
cū dicimq̄ inf̄nitū: unā rē q̄dem
significat: q̄ t̄m̄ing ueniri nō possit:
Ded h̄c dicimq̄ aut̄ sc̄dm̄ mēsurā: aut
sc̄dm̄ mlt̄itudiez: aut sc̄dm̄ sp̄em. **S**c̄dm̄
mēsurā: ut e m̄f̄itū eē mudū: **M**agni
tudiez em̄ diuaḡ inf̄nitū sc̄dm̄ mlt̄itudiem:
ut est inf̄nitū eē corpoz diuisione. **I**nf̄
tā nāq̄ diuisione mlt̄itudie significamq̄:
Rur̄q̄ s̄ sp̄em: ut inf̄itas dicimq̄ figurab
Inf̄nitū nāq̄ s̄ sp̄es figuraz: **D**icimq̄
est aliqd̄ inf̄nitū sc̄dm̄ t̄ps: ut inf̄nitū di
c̄m mudū: q̄ t̄m̄ing s̄ t̄ps ueniri nō pos
sit: **C**odē q̄ nō inf̄nitū diuaḡ deu: cuiq̄
sup̄ne uic̄ terminaḡ sc̄dm̄ t̄ps ueniri nō
possit. **H**ec uox uic̄ nō plura h̄cat sc̄dm̄
se. s̄ mlt̄it̄ude de singulis p̄dicat̄: unū

tū ip̄a significas: **C** Aliq̄ uō modq̄
est sc̄dm̄ t̄m̄inationē. **Q**uoties em̄
sine det̄iātōe dicit̄ uox ulla: facit in
intellectu dubitatōes: ut est: homo. **H**
em̄ uox mlt̄a significat. **N**ulla em̄
diff̄itōe q̄clusa audientis itelligētia,
mltis raptat̄ fluctibz: erroribzq̄ tra
ducit̄. **Q**uid em̄ q̄si auditor itelligat:
ubi id qd̄ dicit̄ loat̄: nulla det̄iātōe
q̄cludit̄. **R**isi em̄ q̄s ita diff̄iniat di
ces: oīs hō abulat: aut c̄te qd̄a homo
abulat: et h̄c nōie (si ita q̄signat̄ de
signet: itellecty audiet̄ qd̄ rōnabilis
itelligat: nō habet: **S**ūt ec̄ alie det̄iā
tiones. ut siq̄s dicat: da michi: qd̄ dare
debeat nullq̄ itelligit: nisi itellecty
et certa rō det̄iātōis addat̄. **N**el si q̄s
dicat. ueni ad me: quo ueniat l̄ qm̄: nisi
det̄iātōe nō agnoscat̄. **E**st aut̄ oē
qd̄ abiguū dubitabile: nō t̄m̄ oē dubita
bile abiguū. **H**ec em̄ q̄ dicta s̄ dubita
bitabilia qd̄e s̄: nō t̄m̄ abigua. **I**n abi
guis em̄ uterq̄ auditor: rōnabilis se
itellēx̄isse arbitrat̄: ut cū q̄s dicat: **A**
udio grecos uis̄se troianos: unq̄ p̄ itel
lige q̄ greci troianos uicerūt: aliq̄ q̄
troiani grecos: et uterq̄ h̄c dicens
ip̄is sermōibz rōnabilis itelligat: **C**ū at̄
dico. da michi: qd̄ dare debeat nullq̄ ex
ip̄is sermōibz rōnabilis auditor itelligit.
Quid ego em̄ nō dixi: ille pot̄q̄ susp̄ica
bit̄: q̄ aliq̄ rōe id qd̄ a me prolātū nō
est: p̄sp̄icat̄ uideat̄. **T**ot̄ q̄ modis
cū uocis diuisione fiat: aut p̄ signifi
catōes: aut p̄ modū significatōis: aut p̄
det̄iātōes: in h̄is q̄ sc̄dm̄ significatōis

tione inuicem dici possit: **I**te unum in
physicis quod Aristoteles continuo dicit / ut li-
nea una: **I**diuisibili / ut punctus unus:
res ut unum uappa: **I**n quibus sunt phy-
sica se / et si animo: unum distinguit:
eiusque quod unum si se est / multos subiacit
modos: **A**t dialectica. nudo / specie / genere
(ut Cicerone / huius / animal) unum dici prospexit.
Ita autem unum sit quod a ceteris se iunctum sit.
ipsum secundum unum (quod idiuuisibile est)
habet una eademque scaturio se dicitur: mo-
do uariatur: **A**lium modum multipliciter
dicitur / cum non ex se / sed ex adiuncto / terminus
adeo uariatur atque multipliciter modis su-
mitur: ut non eadem parte / sed alia atque alia
habet uideatur: ut homo cum dicitur / quod sciet
uidetur: pro quo accipiat ignoras. **S**i
(disputat) aut si (species est) adiuuero:
aliter atque aliter accipisti. **H**as suppositiones
iuniores appellantur: quas si quis penitus
tenere accipiat: dialecticorum (quod ea de re
multa et protensa volumina conspici-
serunt) diligenter libros euoluat.
Robis solum admonuisse (terminorum accep-
tiones ex adiuncto mutari) sufficiat.
Nam eius rei diligentior doctrina / et lo-
gior est: et ad usum oratorum affert pe-
ne nihil. **V**iderit etiam ne complura
eiusmodi non ad usum: sed abusu uerba
sint: **Q**ui si quis putauerit in statu le-
gittimo per abignum amphibologia huius-
modi posse uidei: (cum id usum euenierit)
dialecticos consulat: nos quoniam raro ac
pone nunquam arde putat: tam longa atque
obscura doctrina premissa: **E**t hec quod
diximus eo tendit: ne tu etiam (sicuti om-
nium reum ignari) ad dialecticas amphibolo-

gias et equuocaciones / grammatice putes
multa posse conferre: **N**am quoniam de uocibus
scaturio dicitur: pauca de partibus totius
et generis differantia. **N**am ceterorum / ex his
quod dicitur sit iam sit / et ex his quod dicentur: aptissime
ratio constabit: **T**otum igitur quatuor modis dicitur: specie
continuo / uniuersali / utitur ac parte: **T**otum
specie cum partimur: in substantiales partes
partimur. **S**ubstantiales partes sunt / ex quibus
unigenere substantia parte constituitur: et materia et forma.
Hoc modo dicitur hominem anima et corpore consistere:
Totum continuum: in partes se integrantes
scaturio. **I**ntegrantes partes dicitur / quod totum ita
opponitur / ut non ad forma: sed ad materiam
eius reduci uideatur: **H**abent alie species: alie
difficiles. **D**iles dicitur quod sit eiusdem rationis: ut
caro / ossa / nerui / ceteraque: ab animalium
corpora opponitur: **D**ifficiles / quod non sit eiusdem
rationis: ut homo in caput / thorace / manu /
et pedes partitur. **I**n parte huiusmodi (partem
ea quod de omni diuisione totum dicitur) data est
opora / ne partes partium quoniam scaturio: nam qui
hominem in pedes / thorace / caput / brachia
manu / et digitos partitur: aut cum dicitur
caput / oculos / aures / ceteraque huiusmodi addit
particulas: omnia scaturio: **T**otum uniuersa-
le in idiuuidua discernit: **P**ostremum
autem totum parte / id in partes ac partes
scaturio: ut anima in vegetate / sensibile / ratio-
ne. **N**on enim genus in species / diuisio / huius / distri-
butio est: ipse mixte namque sit species se atque
dicitur: **R**ec totum continuum: cum de partibus suis
continuum / nullo modo partiri possit: **R**ec
est rei uel in idiuuidua: uel quoniam partes
ipse / genera / non idiuuidua: uel quoniam in idiu-
dua equaliter uel descedit: **N**ec de to-

ta dissepatione facta dicitur est:

Geneis aut in prias spes fiat diuisio. **S**ed q dicit substantie aliud aiatu aliud maiaiu: cu no in prias diuas parti ty sit: no recte diuidit. **S**ed et si ta aiatu q iaiatu sba est: no in in her pmo / h in corpa et incorporeu sba scindit. **D**ein corpa in aiatu / et in iaiatu: et aiatu in aiatu sensibile / ac insensibile: eo q mo vsq in spealissimas spes: **A**dmu q diligenter aduicag / ut in pmas spes l dias diuisio fiat: **D**ein ut spes potiq q dias accipias. **I**n spes ent ppe geng: non in dias scinditur. **D**e qm rex spes ple nias noue carent: maxie q ille q rurq ty gna disuigi pnt: qo subalternas nu cupamq: dias / spes loco ponit. **S**ed cu dicitur sit: qua aliud ab alio distat assertiq: ois dicit ad diuisioes / quis no oem / idonea est. **C**ontra q triplex est. **Q**ue actu a sbo separi pt: ut sede / stare / ca didu ee / nigz ee. **Q**ue actu qde non sepae: h sola roe ac mete disuigi posse papit: quod albu cygnu a nigro coruo differre vides: **E**t que nullo pacto: no mo no actu / h ne mete qde tolli pot: na si tollit: id q pimit qd ea re ab aliis dit: ut roli a ceteris ho dit: et si roem ab eo tollas / nec homo qde erit. **Q**ua dram sola / in diuisioe gnis adhibe debes: na reliq / diuisio q p amis fit / acomodat. **D**e **I**pas q sbales: (qo et specifias appellat diuis) sub gne ponet proxio: spoz oppositas (ut ia dan est) / ueniemo / **P**ositione negatois / cu vni tm dicit nome sit totu: ut numeroy / alu pmi / situr tres / septu: alu no pmi / ut noue: **C**ontra / ut color / alu

nigri: alu albi: alu albi neutri: **P**er habitu et puatoez: ut aiatu alia ratio nalia: alia imoilia: **R**eliq q relatione e oppo: in diuisione gnis / locu no habz: **A**d her ordine queda retine debet diuisio: ut negatio sp postrema ponat: affirmatio et habitus pcedat. **S**ed et docemur sanlig: et natura por affirmio et habitus est: postior negatio atz puatio: **D**iuisione gnis / vsq ad spes vltimas recte diducta. facile est oie spem (q p? gni sbiecta sit) sbali diffoe opletu. **E**stat eni diffinitio gne atz diuins. **Q**ue nec gualissia / har diffoe: nec iduua diffiniri pnt: nec eni vltimu vltimu est: nec iduua / sbali dicitur dca pnt differre: **C**u g re aliqua diffire volug. facta diuisione supiois gnis vsq ad extremas spes / geng eig rei pxiu / pmo: dein eig gnis diuidet dram / gni aduigimq: q si rei no exequat: ita ut quitant: etia aduicemq / l et qita: quo usq diffinitio nec plg nec ming / h rem ipam pfecte absolute q opletat: adeo ut cu ea quitatur. **N**ot cu volo diffinire hoim: p? aiat / **S**d ho proximu geng est. **D**ein role assumo: dicoq hoim ee aiat role: q oroe / sba hois explicita est: nisi qo putet (ut **P**lonit) celestia q corpora (q ppetua ac imoilia sunt) aialia ee ronalia. **N**ur eni ex sectione aial rol / mortali atz imoili / mortali tas diffot hois est applicada: ut homo sit aiat role atz mortale. **Q**u si qo (ut **A**tiqas credebat) nymphas ee qsd logeuas / mortales qde / h hor hoibus diuinores / q ex se rorinado distant / cu hoies si nichil penitq audiat / nichil

discreta: si q̄s in qua id vox esse putabit
facta huius innotati ḡnis distributione
q̄ hoc ex se q̄de rōnando sciat: illud vō
nō ex se rōnando p̄mo. si q̄ audiēdo
re atq̄ actu didicēre sciat: dicēmḡ hōies
ēē aīal rōle mortale discipline capax.
At ita demū q̄qd̄ homo eīet hōmod eīet
aīal: et q̄qd̄ hōmō aīal homo eīet: nec
pl̄q̄ nec mīnḡ positū eīet in diffōe. **Q̄s**
tū amīdit: h̄te rētro potēis. **Diminuta**
enī diffīnīō v̄bis maiorē: abūdas mīo
re rēz cumūlū facit: **Ite** cū quid
sit v̄bū adduēdre studeā: genū p̄
voce s̄z assumā: et cū oēm voce videā
in duo scīndi: in eā q̄ aliqd̄ ar in
eā q̄ nichil significat: voce h̄atē
dico eē v̄bū: s̄z nō sufficit: nā signi
ficatū vocū q̄ natura h̄at: v̄ba nō s̄z
addo igit̄ (īstītūtōe h̄at): ut a noīe
separē (cū t̄pe): ut ab orōe v̄bū separē
segregē (cū nulla p̄s h̄at separata): vi
deo eē aduēdū. **Ite** diffīnīō v̄bi rei
exequata: est v̄s vox īstītūtōe signi
ficatū: cū t̄pe: cū nulla p̄s h̄at separata:
Utrū q̄admodū ex diuīsiōe colligit̄
diffīnīō s̄z ex diffōe rursū habet diuī
sīō p̄t: velut ex hac ip̄a v̄bi diffōe: voce
diuīdēmḡ in h̄atē et in nō h̄atē:
et voce h̄atē diuīdēmḡ in natura h̄atē
et ut genū: et īstītūtōe: et h̄at in
cū t̄pe: l̄ sine: et v̄trāq̄ in eā cū p̄s
separē aliqd̄ h̄at ut orō: et in eā cū q̄
p̄s nichil h̄at separata: ut nomē: si abs
t̄pe: si cū t̄pe v̄bū. **Ita** cū ex vna p̄te
dīnē in diffīnīōe īnducte s̄z: facile est
eodē ordīe oppōitā ex altera p̄te collocāe:
Ex hīsc̄ d̄nībq̄ illud p̄spīcū est: res
mīto pauciorē eē: q̄ t̄mīnos: **Ita** si
t̄mīni rebq̄ exequarēt. tā diffīnīō q̄

diuīsiō: duobq̄ t̄mīnis d̄plexis fieret.
Ita si hūc ḡnū (q̄d est aīal rōle mōile)
(nichil enī p̄hibet ita exēplo v̄t: itaq̄
si logeue nymphy: nulla existēt dīfī
plīna scītes): si hūc inq̄ rei (q̄ genē
vna est) d̄plex q̄d t̄mīnḡ īpositū: s̄z
hūc dīnē (q̄ est discipline capax): diffī
nītiō q̄ longior facta est t̄mīnoz īnopia:
duobq̄ t̄mīnō ḡferta eēt: **Eodē** mō: si et ḡnū
vocabulū eēt: q̄d orōi cū voce ex īstītūtōe
h̄atī cū t̄pe l̄ sine t̄pe: cōe est: et hūc
dīnē s̄z: q̄ est (cū nulla p̄s separata h̄at):
diffīnīō noīis v̄l v̄bi: duobq̄ t̄mīnis cōstaret:
Hoc ip̄m et in diuīsiōe ḡfūē h̄at:
ut cū dīnīnḡ: rōz oīm q̄dā s̄z bona: q̄dā
s̄z mala: q̄dā īndīna (que greci dīcūt
adīa p̄p̄a): t̄p̄tīta facta diuīsiō est:
q̄m eīḡ q̄d est differēs p̄o vocabulō carēz.
Ita s̄z ita dīstībūēt: rōz oīm alīa
dīnīa: alīa īndīna: dīffēntīa alīa bo
na: alīa mala: in duos q̄dē t̄mīnos se
carēt: v̄z tā audītores: q̄ seip̄m īgnōrā
tia ḡfūdēt: cū differēs (nīsi alīud quīd
ant̄cēssēt) dīnīe oīs et equalītātis aut
s̄lītūtōis t̄q̄z h̄atīa habet. **Quā** op̄ortet
diuīdēdo: ne ḡfusīō h̄at (q̄ dīstībūōi oppo
sīta est) certā īp̄onē: ut īncertīa quasi
t̄rīsc̄pta dētmīnētur: **Utrū** de s̄ba
lī dīffīnīōe h̄atēnḡ. **Ita** de ceterīs breuīḡ
p̄stīgāmḡ: **Descriptio** accīntales dīnīas
(q̄ separā nō p̄nt) ḡfīnet. **Et** si totā rem
absolūtē: h̄mō vna oīdīt dīnā: eā solā
ponēz: ut hōmō est q̄d rīdē p̄t: **Et** si id
nō accidit: ceterāz īp̄onēmḡ: quonī s̄z dīe
descriptōe cū rē possīmḡ: ut aīal ē q̄d
p̄a v̄t p̄t in oppōitōs lotos mouerē:
Enuātīōne p̄tīa aliqd̄ dīffīnīnḡ cū
īntegrātes oēs atq̄ p̄ncīpales assumīnḡ

ptes: ut qd voluſq; ondag hoc pacto. Do-
mg est. q̄ fudamētis et paretibq; et tecto
constat: **Q** si par ptes afferre videtur:
l forma l fine apponeq;: nā et theatra
colūnis ex aliq̄ pte sustentata tecta domi
nō sūt. Quare si vndiq; paretibq; et tecti
quāta atq; q̄clusa dicat; forma: si ad ha-
bitationē cōstituta; fine: si vtrūq; vtrūq;
re significat; expresseis: **H**ec a descriptōe
differt. nā est l quasi ptes in illa etiā
quāntē nōnūq; hic in sp̄ singule diffi-
niedo / mīnora sūt: q̄ in descriptōe vel
maiora / et equalia / nōnūq; mīnora iue-
niri pnt: **C** ad diuisionē diffiniēmg cū
aliq̄d genū qd sit / p sbietas et ptes oēs
prias atq; diuicias explicat; ut aīal est
qd sensu mī / l sensu et rōe sil vtitur:
Hec diffiniēdi rō / gnālissimis gnibus
accomodatissima est. Nec enī faciliq; aut
picipiat; ea qd sint / enodare possumq;
q̄ si spēs l dnas eis pmo sbietas dnas
vl spēs diffinitiones / diffūgēdo pferat;
ut sba est / q̄ l sensu / l mente. p se cōp-
hedir: **E**t q̄ntas est / cū cōp ptes l col-
fūno quāpnt. l distictō / acerrimū ex vni-
tatisq; cōstituit: **H**oc mō et qd est de
scribit; cū dīamq; **E**ns est qd: l p se h̄silit:
vl alteri inheret. **Q** siq; nō p̄xima
s̄ lōgiora enuat (q̄ in cūta pp mltitudiez
q̄phedi nō pnt): nō p diuisionē explica-
bit: s̄ ea rōe vter / quā nōnulli diffictōez
nō recte. **G**ren Turioy appellat;: ut sba
est (ubi gnā) hō / equq; / bos / arbor:
Ced de diuisionē ac diffictōe / satis ml-
ta: nūc de obligatōe nōnulla affeāmg:
Obligatōne iuniores appellat;: cū
nec necessaria / nec impossibili re p-
posita / de ea sic disputat;: ut positōne

293
custodiāt: quā et ob ruditate isānāq;
sordescē iā fecerūt / et ad nichil aptā.
Thesis ergo quedā (quā nos diffictōne
in rhetorūis notāmg) obligatio est. quā
qui defendit / idcirco d̄ obligatq; q̄ non
licet ei q̄cūq; asserē / qd cōtra id qd posuit
eē videat: **Q**uā ad re / p̄cepta etiā
qda afferūt rhetores: mea selectia vti-
lissima. **C**ā q̄ ea negligūt / aut eisdē
obtorre et neq̄t; ~~utūt~~ utūt. eos vnde
tū pueros / aut oīo rudes / mō hoc / mō
illud incōstanter (ne stulte dicā) affir-
mare. **Q**uā ne tibi vl in sermone l
in scribēdo accidat: p̄: ~~caue~~ diligēt caue
ne qd ex re (quā iā posuisti p̄posuisti)
sequat; / l ex ea simul cū vno pluribq;
iā datis ignorat; neges: ut si hōies dixeris
nō negab aīal: aut si hōiem eloquēte
nō negab prudētē / et si her: plū q̄
mūc eē nō negab repugnab. **C**onf-
vō: siq̄d positōi repugnab. aut vni-
pluribq; i discrepādo q̄ssis / l quovis
modo in sermone datis: sp̄ negādū est.
Alit; enī nos ipi causa nostrā eūterez;
et ex adūsari causā / nō ex nrā dicēmg.
Ita eloquēte quē dixis / ineptū negabis:
nā vō et eloquēte s̄ sil / i prudētē asse-
rere: stulticie est. **A**dher dāda ē opa-
ne qd afferas / ex quo aliq; rei (quā iā
p̄posuisti protulisti) oppositū eueniat:
ut si quē insolētē appellaueris / eūde p̄p̄ta
coli ab oibq; affirmes. **D**e q̄t; enī / insolētā
arrogātia: et hāc odiū: q̄re et insolētā.
P̄tēa si qd ex n̄s quē iā q̄ssa sūt /
et oppoito ei qd abnuis / vno pluribq;
q̄ssat;: id vō si cū asseuātōne magis
affirmādū est. ut si qm oēs hōies na-
tura eloquētes credis / artificio te negas

eloquentē: illud constantē p̄fendū est /
nulla te obfuatione ad eloquentiā in
uai. ¶ **D**p̄ igit̄ q̄cōd̄ seq̄t̄ ex ijs que
aut sponte / aut r̄rogati dedim̄ /
aut et̄ coacti q̄ssim̄ / aut oppositis
eoz̄ q̄ repugnāt: crededū. **N**el̄ sp̄ote
si peimēdū durim̄ / sp̄ote negabim̄.
r̄rogati nō cedem̄. nisi res plane
sit n̄cāia / v̄l̄ īpossibilia sint. ex vi
q̄secutiōis v̄l̄ repugnātie. r̄ndedū.
¶ **D**eim̄ vō si q̄d̄ eiā mōi f̄at̄ s̄ / que
iuniores īptinetia durūt: ex q̄litate
reoz̄ ip̄az̄ q̄ p̄ponūt: r̄ndedū. **A**c vt
p̄ se q̄d̄ n̄cāiū est / nūq̄ q̄ negādū:
sic īpossibile p̄ se nūq̄ crededū. Quas
ob res īgenio ante tota rē (et q̄dem
acriter) p̄spici debem̄: et singula
eoz̄ q̄ dicim̄ / ita q̄siderāda: ne q̄cōd̄
ex q̄nūq̄ re q̄sequat̄ lateat. ¶ **D**eoz̄
qm̄ oratois mā plerūq̄ visib̄ / raro
n̄cāia est. ac visilia in v̄trāq̄ p̄te
nō nūq̄ trahūt. aut h̄nt̄ ex altera
q̄ p̄te aliq̄d̄ visile. vt ip̄a q̄ visilia
s̄ / q̄n̄z̄ oppoī videat̄ (vt mlti pecu
nie q̄ officii cupidiores s̄. cui oppoī
et v̄visilit̄ dicit̄. q̄s est q̄ nō officii q̄
pecunie cupidior sit.) qm̄ q̄d̄ ergo ita
se res h̄nt̄. diligēt̄ ~~adit̄~~ est am
madit̄edū est. ne vt ignorātes / nō
hor̄ / modo illud in eadē susceptatione
dicē videamur. **Q**uōd̄ cū oim̄ difficultatē
in dicēdo sit. fit faciliq̄. si finē quo p̄
uenturi sum̄ / mēte q̄plectam̄: et q̄cōd̄
dicē eo dirigam̄. ¶ **C**eterū ne q̄s putet
hec p̄cepta que breuiter exposuim̄
nō tantop̄e vtilia eē. nō q̄uabor̄ v̄l̄
ad doctrinā tuā / v̄l̄ ad rhetoricoz̄ q̄mē
dationē / exēploz̄ loco ea dicē / q̄ mlti

(suo et mltitudis iudicio) docti constat
asserūt. Quos (si videbit̄) alijs volu
m̄ b̄q̄mōiati redarguē. vt eoz̄ mediā
nō vt ip̄i putāt cū s̄c̄ laude. s̄ ignorātie
culpa. et q̄d̄e quous̄ lingua latina (ad
dā et grecā) exiit̄: posteris tradatur. /
Solent ergo mlti rhetorice artis ignai
nob̄ de h̄c̄ n̄c̄ eloquentie p̄nceps **M**artij
Tull. mltā volumina / ea de re nob̄
reliquit: quo neminē vnq̄ meliō rhe
toricā donasse asserūt. **D**eim̄ sui oblitū
logis in sermone p̄fessit̄: **M**artij tull.
aiūt̄ alit̄ atz̄ alit̄ eadē de re scripsisse / ac
in diuisis voluntib̄ / diuisas opiones te
nuisse: **E**x quo rudes et agrestes hoies /
q̄ fia nō vident / ~~q̄ fia q̄ fia nō vident~~
q̄fidisse ip̄am̄ rhetoricā: nō douisse. **N**ō
dico hec q̄ michi etiā **M**artij **T**ullius
q̄fidisse oīa videat̄: s̄ q̄ ex v̄bis seq̄tur:
Iocaro maḡ m̄ scribēdū fuisse videt̄ /
q̄ **C**icero tot opiones (vt ip̄i dicūt) scripsit̄:
q̄ libros edidit̄. / **Q**uid̄ q̄ **A**gaso
scripsit̄. **T**urpe est inq̄t̄. latinis a grec̄
hoie. **D**eim̄ cū mlti velūt ostēdē a ma
iorib̄ nostris relicta de facultate dicēdi
volumina / **A**ristotele / **H**ermogene / **D**e
mosthene / ac **I**socratia scholā in me
diū adduat̄: q̄ oēs qm̄ greci fuūt: nō
dubito quin videas irretitū v̄bis suis
teneri adūsaiū. ¶ **H**ec adn̄c̄ placuit:
nō vt ignorātia alicq̄ detegerē (ne
minē em̄ noīau): s̄ vt intelligas p̄
cepta hec obligatiōis / s̄p̄ in oī sermone
ac disceptatione / ac mltomaḡ in scribē
do / q̄suada. **N**ūq̄ em̄ dicē cū asseuā
tione potēis (quod **C**icero admonet):
nisi q̄ dicta s̄ / facultiora tibi exercita
tione feceris. **Q**uā q̄ hec negligūt: eos

video (alioqui doctos) ea ignoratia sua
 scripta gneti: ut no pudore affia non
 solea: qm cu hmoi hoibz sermo habet.
 Quos siqs reuocare ab erratis uellet:
 no sui l doctrine ipig gra: s itoleabili
 qda arrogatia id eu fare putarent.
 Quare putresant hi qde sua insatia:
 quis doctis oibz atq pntis dedecori sint
 cu int eos enumeret: tu no da opa
 ut no her solu: uox ut mlto maiora
 et plura cosequais: ut rds discodi recte
 habita: et maiorz scictia roz no abiecta:
 uere doctz et sis: et uideais: **¶ finis:**

¶ Excerpta ex Isagoge Joannis muremullensis: in deca Aristotelis dea
 pdicamenta:

Isagogen har (in deca Aristotelis p
 partitoy pncipis categorias) tribz
 digero capitibz: quoz pmo qde aga de
 uocabz (a pdicamentoy serie) reiectis et a
 lienis: 2o aut sup hz us: qbz i ordine
 categoris locy est: 3o uo dices aliquot
 tradn q l ad diuisa pdicamenta. l ad u
 vniq eigdeq sciuitas spes referatur:
 porro ut her medie fanlig gmedari
 possint: et tenaciz inherere: singula ca
 pita in suos titulos st distributa:

¶ De uocabz a pdicamentoy serie reiectis
 et aliens. isagoges in Art. pnta. Caput. 1.

¶ Dece ee pdicamenta Titulg pma:
 Primz oim Aristoteles deca catego
 rias constituit: q a Cuietiliano
 elemeta dicit: a Deucino Boetio pdi
 cameta: Sut aut h: sba qntas ada
 liad: r. Sba est (ut singulati exepa
 referat) ut homo. Qntas ut linea. r. r.
 Sed et his ea vsualis qplexi sumg.

¶ Arbor sex seruos feruore refrigerat vstos
¶ Puri cras stado: nec tunuaty ero:

¶ De pdicamentoy qntas Titulg 2d:

¶ Dece pdicamentoy qntas tradit eru
 diti: Quid Quatu: Quid huius: Quale:
 Qd ages: Qd paties: Ubi: Qm: Quo
 siue: Quo hab habituatu est: Cu cui
 qrit: Qd e socrates: r. r. r. hō aial aut
 sba (que a hōga d: eentia). Quaty est
 socrates: utogaty r. r. r. qducubity. Qd
 platonis: mgr. Quabs: tepas. Quid
 agit: disputat. Quid patit: uberat:
 Ubi philosophat: athenis. Qm locaty
 est Alabiadi: hodie. Quo sity e: stat.
 Quo habituaty e: palliaty.

¶ Noue regul agnosti uoces a pdi
 camentis alienas. Titulg 3d:

¶ Que ad modu (ut Deucini Boetii vobis
 vtor) q serē igeniu uolet agru. libeat
 arua pō fructibz. salre rubos filite qz
 reserant. ita et nos pnu te docebitz q
 uoces a pdicamentis aliens sint. ut us
 reiectis: in pdicamentoy serie collocadas
 fanliori rds cophedas. Tenede g tibi st
 noue regule: qd his triualibz vsual qphedi:

¶ Complexu. dsignificas. futu. polysemu
¶ Uox logie. deg. exredes. puatio. parsq
¶ Her studiose categoris no accipiuntur:

¶ De reiectis a pntoy ordine uocabz:
 regulay noue pd: Titulg 4d:

¶ Prima regula her est. Nulla uox com
 plexa (n siplu) loco ampiat: in pdicame
 to poit. Qron siqs utrogarit lte in q
 categoria collocat (ustq homo): in nulla
 mdeio: Dignate aut addit: n siplu
 loco ampiatur: q ob vboz inopia sepe
 nuō pluribz p vno cogimur. vnta ut
 tuncesi uocis st plures: itellecty in sit
 siplex et res q fiat vna. Exepi gra: Cor
 pō aiatu licet uox sit qplexa ageng in est
 vnu: sic et qntas qntua / et qntas dista:

¶ 2a regula. Titulg 4d:

¶ Nulli snt categoris māt. loqē in categoria.